

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد / بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم / از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ایمل خان فیضی

۱۴ جنوری ۲۰۱۱

پیمان ستراتیژیک:

ادامه مذاکرات پوشیده و نگرانی ها

امریکا بعد از ۲۰۱۴ احتمالاً حد اقل از پنج پایگاه در نقاط مختلف افغانستان برای حضور نیروهای خاص نظامی، کارکنان استخباراتی، وسایل و تجهیزات نظامی خود کار خواهد گرفت. به علاوه نگرانی های کشور های منطقه، افغان های بیشتر داخل کشور تشویش های دیگری دارند. در کنترل نگهداشتن بُعد منطقه ئی و داخلی قضیه، حکومت کابل را روی موضوع تداوم همکاری های نظامی با امریکا بعد از ۲۰۱۴ در یک تنگنای سیاسی قرار داده است که اندک لغزیدن باعث سوق کشور به سوی ادامه بحران امنیتی خواهد بود.

به اساس گزارش های خبری، باوصف آنکه هیلاری کلینتون اخیراً اظهار داشت که کشورش خواهان هیچ گونه "الشکرگاه های دائمی در افغانستان" نیست، ولی مذاکرات پوشیده روی یک توافق نظامی درازمدت میان کابل و واشینگتن هنوز هم ادامه دارد.^۱

مدت بیشتر از یک ماه می شود که مذاکرات تحت نام پیمان همکاری های ستراتیژیک میان دو کشور جریان دارد که به اساس آن واشینگتن در نظر دارد تا بعد از سال ۲۰۱۴ به "حضور عساکر، جواسیس و قوای هوایی" خود در کشور جنگ زده (افغانستان) ادامه دهد.

روزنامه گاردین خبر می دهد که مذاکره کنندگان امریکائی در جریان همین ماه برای یک گفت وگویی تازه در این زمینه به کابل سفر خواهند کرد. حکومت کابل می گوید که اولین مسوده پیمان همکاری های ستراتیژیک امریکا توسط حکومت رد شده است و به جای آن یک مسوده دیگر از سوی آنها با یک لست از مطالبات خاص جانب افغانی (چون تجهیز قوای هوایی افغان...)، دو هفته قبل به واشینگتن فرستاده شده است.

گفته می شود که بعد از سال ۲۰۱۴ احتمالاً حد اقل از پنج پایگاه در نقاط مختلف افغانستان برای حضور نیروهای خاص امریکائی، کارکنان استخباراتی، وسایل و تجهیزات نظامی آنکشور کارگرفته خواهد شد.

^۱ <http://www.guardian.co.uk/world/2011/jun/13/us-afghanistan-secret-talks-on-security-partnership>

استدلال مشاوران حکومت رئیس جمهور کرزی، خاصاً رنگین دادر سپنتا، در دفاع از چنین یک پیمان نظامی با امریکا براینست که حضور نظامی درازمدت امریکا در خاک افغانستان می تواند افغانستان را از چنگال همسایگانش در آمان نگهدارد.

مذاکرات روی همکاری های ستراتیژیک درازمدت میان کابل و واشینگتن کشور های منطقه را سخت نگران کرده است، زیرا احتمالات قوی وجود دارد که امریکا در آینده از حضور و امکانات نظامی خود در افغانستان علیه کشور های منطقه استفاده نماید.

مشاور امنیتی رئیس جمهور کرزی، رنگین دادر سپنتا، به روزنامه گاردین گفته است:

ما هرگز اجازه نخواهیم داد تا از خاک افغانستان علیه کشور های دیگر استفاده شود. این درحالیست که هلیکوپتر های امریکایی که از آنها در حمله بر منزل اقامت ا.ب.ل، در هیبت آباد پاکستان کارگرفته شد، از خاک افغانستان پرواز نموده بودند. شاید بعضی ها به این فکر شوند که هدف امریکا درحمله یاد شده یک هدف مشروع بود، ولی در شرایط حاضرمنافع و اهداف سیاسی کشورهای منطقه و امریکا در تضاد قرار دارند که در نتیجه آن اهداف مشروع یک کشور می تواند برای دیگری نامشروع باشد. مقامات دولتی روسیه قبلاً مستقیماً اظهار داشته اند که "ایالات متحده امریکا و متحدین آن در حال رقابت کردن برای نفوذ در این منطقه غنی از انرژی با روسیه اند." کشور های رقیب امریکا در منطقه می دانند که "افغانستان به دلیل موقعیت خود نزدیک به ذخایر نفت و گاز ایران، آسیای میانه، دریای کاسپین و خلیج فارس، از اهمیت خاص ستراتیژیک برخوردار است."

ضمیرکابولف، سفیر اسبق روسیه در افغانستان طی مصاحبه ای با نگارنده اظهار داشت که برای امریکا "ایجاد پایگاه های قوی نظامی، نه تنها برای افغانستان بلکه برای مقاصد ماوراء از افغانستان است."

نگرانیهای کشورهای منطقه یک بُعد موضوع است. علی رغم نظریات برخی ها که گویا لشکرگاه های درازمدت امریکا برای افغانستان مفاد اقتصادی نیز دارند و افغانستان را به سوی جهانی شدن می کشاند، افغان های بیشتراً داخل کشور این تشویش ها را دارند که آیا حضور نظامی امریکا بعد از سال ۲۰۱۴ قوانین داخلی کشور را احترام خواهد گذاشت؟ آیا عملیات خود سرانه نیروهای نظامی امریکا، تلاشی منازل، بمباران خانه ها، گرفتاری های ناحق مردم هنوز هم ادامه خواهند داشت؟ آیا "حکومت ها یا قدرت های موازی" در تقابل با حکومت کابل هنوز هم وجود خواهند داشت...؟ امروز طیارات جنگی قدرت های غربی هر لحظه می توانند از پایگاه های نظامی خود در خاک افغانستان برخاسته اهداف دلخواه شانرا در داخل افغانستان بمبارد نمایند. تیم پنج هزار نفری سی.آی.ای فعال در افغانستان می تواند در هر نقطه کشور خودسرانه عملیات نماید...

این همه پرسش ها واقعاً نگران کننده است، اما دولت امریکا تلاش خواهد کرد تا پیمان ستراتیژیک نظامی خود را با افغانستان امضاء نماید، با وصف اظهارات اخیر خانم کلینتون. اگرچه گفته هیلاری کلینتون به جاست که واشینگتن خواهان "هیچ گونه پایگاه های نظامی دائمی در افغانستان" نیست. بلی، لشکرگاه های "دائمی" نه ولی لشکرگاه های "درازمدت"، زیرا پایگاه های نظامی امریکا در جهان دائمی نمی باشند. ولی حکومت افغانستان باید با درک حقایق درونی کشور که بعضی از آنها در فوق ذکر گردید، با موضوع "همکاری های ستراتیژیک" برخورد نماید. حکومت افغانستان باید نگرانیهای قدرت های منطقه را نیز در محاسبه خود از اوضاع، در نظر داشته باشد. هیچ افغانی وطن دوست مداخلات کشورهای همسایه و یا منطقه را در امور داخلی خود نمی خواهد ولی عکس العمل های قدرت های منطقه ئی که در نتیجه سیاست های امپریالیستی قدرت های رقیب به میان می آیند، را نیز نباید نادیده گرفت.

در کنترل نگهداشتن هر دو بُعد قضیه، حکومت کابل را روی موضوع تداوم همکاری های نظامی با امریکا در یک تنگنای سیاسی قرار داده است که اندک لغزیدن باعث سوق کشور به سوی ادامه بحران امنیتی خواهد بود.